

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1069

10.09.2023 (134)

Līderība starp nacionālo kopienu un elitārismu

no Michael Kühnen

LAIKA GRIEZĒJS

Eiropas vēsture zina daudzus apvērsumus, sacelšanās un apvērsumus. Nedaudzi no tiem rotāja sevi ar apzīmējumu "revolūcija". Bet kas ir revolūcija - nekas cits kā vardarbīga varas līdzsvara maiņa?

Nē - ne katra jauna valdība, kas nāk pie varas, pārkāpjot iepriekšējā režīma noteikumus, ir notikušās revolūcijas izpausme, un ne katrai revolūcijai ir jābūt vardarbīgai. Revolūcija drīzāk ir pilnīga visa garīgā, garīgā, mentālā, ētiskā un, protams, arī politiskā pamata maiņa un atjaunošana, VISU vērtību atjaunošana! Pēc revolūcijas nekas vairs nav tāds pats kā agrāk, ir mainījusies visa sociālās dzīves koordinātu sistēma. Bībeles teiciens: "Redzi, Es visu daru jaunu!" var simboliski apzīmēt revolūcijas prasību un realitāti.

Pirmsvēsture pazīst vienu šādu revolūciju: tā bija pāreja no mednieku un vācēju dzīvesveida uz zemnieku dzīvesveidu. Jautājums, vai turpmākos apvērsumus, piemēram, pilsētu rašanos vai pāreju no bronzas laikmeta uz dzelzs laikmetu, uzskatīt par īstām revolūcijām, kas ir tikpat svarīgas kā vēsturiski, vai arī - kā es uzskatu - par šīs pirmās un faktiskās revolūcijas loģiskām sekām, var palikt atklāts. Jebkurā gadījumā tieši sedentarizācija pilnībā mainīja attieksmi pret dzīvi un visām vērtībām, un tāpēc to

neapšaubāmi var raksturot kā revolūciju. Daudzas rases un tautas - lai gan nebūt ne visas - ir piedzīvojušas šo revolūciju, kas vēl šodien dominē mūsu dzīvē, un tādā mērā, ka mēs to pat neapzināmies, - tik ļoti mums ir kļuvušas pašsaprotamas sedentārās un urbānās kultūras vērtības un idejas.

Šajā vietā atzīmēsim, ka revolūcija pati par sevi nav uzskatāma par pozitīvu vērtību: veselīgai kultūrai revolūcija nav vajadzīga, jo tā ir saskaņā ar to rasu un tautu bioloģisko dabu, kas to nes, un dabas likumiem. Sedentarizācijas revolūcija, ko parasti dēvē par "neolīta" revolūciju, ir vērtējama pozitīvi, jo ar to sākas kultūras attīstības process. Tautas, kas šajā revolūcijā nepiedalījās, tiek uzskatītas par "atpalikušām" un arvien vairāk izrādās nederīgas dzīvei: no biopolitiskā viedokļa tās patiešām ir lieliski pielāgojušās dabiskajai videi, dzīvo saskaņā ar dabu un savu nacionālo raksturu, taču spēja un griba radīt kultūru arī ir cilvēka bioloģiskā predispozīcija, kurai šīs tautas ir ļāvušas pilnīgi atrofēties, par ļaunu sev pašām. Tāpēc, raugoties no nacionālsociālistiskā viedokļa, kura mērķis nav "atgriešanās pie dabas", bet gan attīstītas kultūras radīšana saskaņā ar dabu un sugām, neolīta revolūcija bija nepieciešama un pozitīva.

Balstoties uz to, mūsu rases dzīve varēja dabiski attīstīties, kas prasītu lielus apvērsumus un iejaukšanos tikai tad, ja kultūra būtu pārāk izkropļojusies, t. i., attīstījusies pretrunā ar to nesošo tautu bioloģiskajām īpatnībām un dabas likumiem. Tā, šķiet, ir noticis ar citām kultūru nesošām rasēm, piemēram, Āzijas vai Amerikas indiāņu civilizācijām. To attīstība notika bez turpmākām revolūcijām, un pagrieziena punkts, ko tās arī piedzīvoja, nenāca no iekšienes ar revolūciju, bet gan no ārpuses ar ārijas rases koloniālismu, kas aptvēra visu pasauli. Diemžēl viņiem par nelaimi arīju rase piedzīvoja turpmākas revolūcijas:

Kādreiz tik varenās senās, senās, attīstītās indoeiropiešu civilizācijas bija sevi izsmēlušas un deģenerējušas līdz tādām līmenim, ka tikai ārkārtīgi dziļi notikumi varēja ļaut atgriezties pie sugai un dabai atbilstošas dzīves:

Veselīgajām un enerģiskajām ģermāņu tautām bija lemts pārņemt Romas mantojumu un tādējādi atjaunot kopēju arīju attīstītu civilizāciju no tālajiem ziemeļiem līdz Persijas robežai un tālāk. Smaguma centra pārvietošanās no Vidusjūras uz ziemeļiem, kultūras līdera maiņa no latīņiem un helēņiem uz ģermāņu ciltīm būtu bijis dziļš grieziens pasaules vēsturē, bet ne revolūcija, kas pilnībā mainītu attieksmi pret dzīvi vecajā pasaulē un aizsāktu jaunu laikmetu.

Un tomēr šāda revolūcija notika. Kaut kas svešs un draudīgs bija iesakņojies antīkās pasaules organismā, gūstot labumu no tās deģenerācijas un veicinot to, līdz sauciens pēc atjaunotnes kļuva tik spēcīgs un pagrimums tik dziļš, ka revolucionārā kopiena spēja izraisīt vēsturiski pirmo īsto revolūciju mūsu Eiropas kultūras sfērā: Tā bija kristietības revolūcija, kas jaunā pasaules uzskata centrā

izvirzīja vienīgo absolūto Dievu, līdzās kuram nevar būt citu, un pasludināja Baznīcu par dievišķās gribas izpildītāju. Līdz brīdim, kad ģermāņu ciltīm liktenīgā pāreja atrada savu ārējo izpausmi franku valdnieka Kārļa, kurš vēsturē iegāja kā Lielais, kronēšanā, tās jau sen bija mantojušas ne tikai ķeizaru Romu, bet arī kristīgās Baznīcas un reliģijas Romu. Nepārtrauktā vitalitāte atjaunoja un radīja dzīves kārtību, kas ilga gadsimtiem ilgi, taču tā neradīja pavērsienu uz attīstītu, dabai un tās sugām atbilstošu civilizāciju, bet drīzāk dogmatisku, nedabisku tālredzību ar pieaugošu atsvešinātību no dabiskajiem dzīves pamatiem un likumiem.

Nīce šo attīstību trāpīgi raksturo ar terminu dekadence, ar kuru viņš apzīmē tieši šo atsvešinātību un deģenerāciju, t. i., definē šo terminu plašāk nekā parasti. Taču, tā kā kultūra ilgtermiņā var pastāvēt tikai tad, ja tā attīstās harmonijā ar dabu, veselīgs dzīvības spēks dumpojas pret deģenerāciju, līdz izceļas jauna revolūcija.

Visu kristīgo viduslaiku vēsturi var interpretēt no šī pastāvīgas sacelšanās viedokļa, tāpat kā Svētā inkvizīcija bija līdzeklis revolūcijas novēršanai.

Beidzot atkal tika atrasta revolucionāra kopiena, kas uzsāka nokavēto apvērsumu, - tie bija masoni. Viņu ārējais triumfs bija 1789. gada Franču revolūcija, bet tā kļuva par īstu revolūciju, par jaunu laikmeta pavērsienu, kas mainīja ne tikai varas attiecības, bet arī visus dzīves pamatus. Kristīgais Dievs tika izstumts no savas zemes visvarenības, un visas dzīves un jūtu centrā nonāca brīvs indivīds. Lai cik cēla bija iecerēta šī liberālisma revolūcija, cilvēka dabas dēļ tā cieta neveiksmi, nenoteica patiesi stabilu dzīves kārtību, bet kristīgo piespiedu kārtību aizstāja ar paātrinātu dekadenci un aizvien pieaugošu sabrukumu. Galu galā šī revolūcija izmainīja visus dzīves pamatus un ietekmē mūs vēl šodien - tās iespaidā notika industrializācija, attīstījās kapitālisms un kā tā ekstrēmākais pēcnācējs radās marksisms.

Tomēr joprojām nebija atrisināta Eiropas kultūras sfēras pamatproblēma, kas pa to laiku bija radījusi atzarojumus visos kontinentos un dominēja pasaulē ar savu attieksmi pret dzīvi un ilgu laiku arī varas politikas ziņā, - tā bija atsvešināšanās no kultūras un dabas, aizvien straujāka deģenerācija un dekadence.

Un beidzot apzināti revolucionāra kopiena apvienojās, lai izraisītu revolūciju, kas fundamentāli apturētu divus tūkstošus gadu ilgušo Eiropas kultūras novirzi: tā bija nacionālsociālistu kustība, kas aizsāka jauno laikmeta pavērsienu un izveidoja programmu, lai izveidotu augstu kultūru, kas atbilstu sugai un dabai.

Apkoposim - neolīta revolūcija ļāva ariju rasei sākt veidot kultūru, kuras kulminācija Eiropā bija senā augstā Hellas un Romas kultūra (ariju kultūras Persijā un Indijā gāja citiem ceļiem, kuru iztīrāšana mūs aizvedīs pārāk tālu).

Senā kultūra galu galā deģenerējās, iztukšojot to tautu dzīvības spēkam, kas to uzturēja - īpaši romiešu. Tas izraisīja pirmo īsto Eiropas revolūciju, kas ne tikai atjaunoja kultūru, bet arī radīja pilnīgi jaunu dzīves kārtību, taču vienlaikus izraisīja arī novirzi, kas kultūru un dabu reizi par visām reizēm atsvešināja vienu no otras. Šī kristīgā revolūcija ar iespaidīgu, dogmatisku stingrību bija izmantojusi ģermāņu tautu veselīgo vitalitāti un, neraugoties uz visiem sacelšanās mēģinājumiem, spēja gadsimtiem ilgi uzturēt savu kārtību šādā veidā.

Visbeidzot, tai sekoja otrā Eiropas revolūcija - masonu liberālisma revolūcija, kas radās no pamatotas sacelšanās, bet neatzina Eiropas kultūras pamatproblēmu un pat to saasināja. Lai gan tai neizdevās iedibināt stabilu kārtību, tā tomēr pārveidoja vecās vērtības, radīja citādu attieksmi pret dzīvi, kas valda līdz pat šai dienai, lai gan kļūst arvien skaidrāks, ka nepareizais ceļš pamazām kļūst ne tikai par mūsu kultūras, bet arī par mūsu rases nāves ceļu! Nacionālsociālistiskā revolūcija tam pretojas, visas domāšanas un jūtu centrā izvirzot bioloģisko domāšanu un cilvēku un rases dabisko kopību, tādējādi izraisot jaunu laikmeta pavērsienu un padarot iespējamu augstu kultūru, kurā kultūra un daba atkal tiek samierinātas un kurā dekadence, deģenerācija un atsvešinātība tiek pārvarēta! Šis ir trešais pagrieziena punkts Eiropas vēsturē!

Ar katru no šīm trim revolūcijām sākas jauns laikmets: kristieši to skaidri parādīja, attīstot un ieviešot jaunu laikmetu līdz ar sava dibinātāja dzimšanu, kas līdz pat šai dienai ir pārspējis šīs reliģijas vēstures veidošanas spēku.

Masoniski liberālā revolūcija izteica līdzīgu pretenziju, kad tā vēlējās sākt jaunās ēras 1. gadu ar Francijas Republikas proklamēšanu. Par viņu nespēju iedibināt ilgstošu valdīšanas kārtību liecināja arī tas, ka Napoleons jau pēc dažiem gadiem šo kalendāru klusējot atcēla.

Sākotnēji nacionālsociālisms sevi uzskatīja par tīri vācu brīvības kustību, kas radās Pirmā pasaules kara sakāves un Versaļas diktāta pazemojuma rezultātā. Tikai laika gaitā tas apzinājās savu patieso būtību - kā rasu revolūcija ar pasaules mēroga pretenzijām.

Otrais pasaules karš aizsāka nacionālsociālistiskās revolūcijas pārnacionālā uzdevuma īstenošanu. Taču tikai tad, kad nacionālsociālisms zaudēja vācu ieroču varas politisko atbalstu, nacionālsociālisti visur baltās rases dzīvesvietā sāka sevi uzskatīt par pasaules mēroga revolucionāru kustību. Tādējādi ir skaidrs ceļš, kā ar pēdējās īstās revolūcijas palīdzību nodrošināt mūsu rases izdzīvošanu un novest to līdz jaunam uzplaukumam! Visi priekšnoteikumi ir izpildīti. Rietumu civilizācijas deģenerācija, kas šobrīd saindē visu pasauli, ir progresējusi tik tālu, ka pasaulē gadu no gada arvien spēcīgāk skan sauciens pēc glābšanas, pestīšanas un atjaunošanas - un kopā ar nacionālsociālistiem pastāv pasaules mēroga vienota

revolucionāra kopiena, kas pabeigs šo jau sen iesākto revolūciju!

Un atkal šo pasaules revolūcijas prasību simboliski atspoguļo jaunā kalendāra ieviešana, jo kas gan var labāk ilustrēt to, ka ir sācies jauns laikmets, ka visas vērtības mainās, ka ir likti jauni pamati pasaules kārtībai, kuras pamatā ir veselas rases un tautas? Bet kāds var būt šī pagrieziena gads, kad sākas šī revolūcija?

Mūsu revolūcijas pirmsākumus ir grūti noteikt:

Romantisms un Nīče ir tikpat liela daļa no tā, cik nacionālsociālistiskās partijas dibināšana vai varas pārņemšana ir vēsturiski datumi. Taču par to nekad nav notikušas īstas diskusijas: Nacionālsociālistu sirds un jūtas pēc Otrā pasaules kara izlēma un pieņēma vienīgo pareizo lēmumu. Neviens romantiķis un pat ne Nīče, neviena partija un neviena programma nevarēja uzsākt revolūciju, kas labotu divus tūkstošus gadu ilgušo novirzi. Lielākajām un svarīgākajām pārmaiņām kopš neolīta revolūcijas bija vajadzīgs laika pavērsējs, kas lauza visus standartus un ar savu parādīšanos patiesi mainītu pasauli. Likteņa žēlastības dēļ vācu tautai tika dots šis laika pavērsējs, un tā būs mūžīga Vācijas vēstures godība, ka vācu tauta beidzot saprata viņu kā tādu, izvēlējās viņu par savu vadoni un sekoja viņam cauri visiem pacēlumiem un kritumiem. Bez Ādolfa Hitlera mūsu kultūra un līdz ar to, iespējams, arī mūsu baltā rase būtu gājusi bojā, tā arī nesaņemot vēl vienu iespēju atjaunoties; viņš bija arī tas, kurš pierādīja, ka šāda glābšanas un pestīšanas revolūcija patiešām ir iespējama, un viņa spēks apvienojās ar tās vēsturisko nepieciešamību un mainīja pasauli.

Tā kā fīrera vairs nav ar mums miesā, bet viņa gars ir ar mums un dod mums spēku pabeigt revolūciju, mēs esam sapratuši, ka dzīvojam jaunā laikā, laikā, kas sākas ar fīrera Ādolfa Hitlera dzimšanu 1889. gada 20. aprīlī pēc kristīgā kalendāra un kura pirmais gadsimts drīz beigsies. Kopš kara beigām mēs skaitām fīrera (JdF) gadus un tādējādi godinām laika pagrieziena punktu, ariju rases glābšanas figūru, mūsu fīreru Ādolfu Hitleru!

VIZIONĀRS

Vārdi par nacionālsociālistu revolūciju kā "pestīšanas revolūciju" un par Ādolfu Hitleru kā "ariju rases pestīšanas figūru" svešiniekam var šķist pārāk cildeni. Lai tos saprastu, ir nepieciešama precīza izpratne par to, ko nozīmē "pestīšana":

Ar pestīšanu mēs saprotam sasniegto zināšanu, gribas un rīcības vienotību, kas kalpo ētiski vērtīgai idejai. Šo pestīšanu var sasniegt gan indivīdi, gan visas dabas un kultūras kopienas. Nacionālsociālisms tiecas pēc glābšanas stāvokļa visiem nacionālajiem un rasu biedriem, kā arī visām mūsu rases tautām, to nācijām un

valstīm, topošajam Reiham un visā pasaulē kārotajai Jaunajai kārtībai! Šajā ziņā mūsu ideja atbilst Eiropas ideālisma tradīcijai, jo pestīšana ietver dzīves jēgas saskatīšanu ideju un vērtību kalpošanā, nevis galvenokārt materiālajā labklājībā:

Nacionālsociālisms cīnās pret egoismu un apliecina kopienas pārākumu!

Kad runājam par ētiski vērtīgu ideju, ir jābūt skaidram, kas ir domāts par ētiku un no kā tā izriet:

Katra revolūcija noved pie veco vērtību pārvērtēšanas, izveido jaunu telti ar jaunām vērtībām un jaunu ētiku. Tāpēc nacionālsociālistiskā ētika nav atvasināta, līdzīgi kā kristīgā ētika, no it kā dogmatiski iedibinātiem kāda Dieva baušļiem un nav, līdzīgi kā masonu ētika, atvasināta no indivīda laimes meklējumiem; tā savu prasību pēc spēkā stāšanās un derīguma atvasina no bioloģiski izprastas kopienas idejas, no bioloģiskā humānisma, kura mērķis ir sugas saglabāšana un sugas attīstība kā augstākā vērtība, no kuras atvasināts viss pārējais. Tādējādi pastāv vērtību hierarhija, kuras augšgalā ir cilvēku un rases izdzīvošana un attīstība saskaņā ar sugu un dabu. Ar šo vērtību hierarhiju ir nesaraujami saistīta glābšana, pēc kuras mēs tiecamies. Tāpēc glābšanas stāvoklis galu galā ir dzīve par excellence: cilvēks, harmoniski integrēts dabā kā cilvēku un rases biedrs, kas ir apņēmības pilns saglabāt, aizsargāt un attīstīt brīnišķīgo dzīvības daudzveidību un attiecīgi dzīvo.

Ja cilvēki, veselas tautas, valstis un rases atkrīt no pestīšanas, deģenerējas, atsvešinās no dabas un savas sugas, tad ilgtermiņā viņiem kā sugai draud nāve un pilnīgs vērtību un jēgas tukšums personīgajā dzīvē. Šādā nelaimes stāvoklī ir nonākusi visa mūsu rase, bet galvenokārt mūsu vācu tauta, kuras vitalitāte tādēļ šķiet izsmelta un kuras cilvēki vairs nespēj atzīt nekādu jēgu un vērtības.

Vai tad ir pārāk daudz teikt, ka revolūcija, kas mūsu sugas cilvēkus izved no šīs negatīvās pasaules, pametot nāves ceļu un izcīnot brīvu ceļu uz dzīvi visā tās atjaunotajā skaistumā, cieņā un daudzveidībā, ir glābšanas revolūcija?!

Vai tas ir nepareizi, ja izcilo cilvēku, kura enerģija, ģenialitāte, gribasspēks un diženums padarīja šo revolūciju iespējamu, mūsu vadoni Ādolfu Hitleru, slavējam kā ariju rases glābēju?! Protams, ka nē!

Pestīšanas uzvara, ko mēs vēlamies ar katru sveicienu, notiek divos posmos:

Pirmajā posmā Nacionālsociālistiskā partija kā nācijas avangards, pamatojoties uz konkrētu laika programmu, iegūst varu un liek pamatus ilgi lolotajai Jaunajai kārtībai. Pēc tam partija izšķīst, un otrajā posmā attīstās tā augstā kultūra, kurā mūsu rase, tās tautas un mums līdzīgi cilvēki var pilnībā un brīvi attīstīt visas

savas spējas un tādējādi piedzīvot vēl nebijušu uzplaukumu.

Kāds šis jaunais laikmets būs, mēs vēl nevaram prognozēt. Nelielu priekšstatu par to mēs gūstam, ja padomājam par mūsu rases pagātnes attīstītajām civilizācijām to uzplaukuma laikā un pēc tam mēģinām iedomāties, cik ļoti to augstumu vēl varētu palielināt mūsu pašreizējās un nākotnes zinātnes un tehnoloģijas zināšanas!

Domājot par šo Jauno kārtību, pēc kuras mēs ilgojamies un par kuru cīnāmies, lai gan tajā varēs dzīvot tikai mūsu pēcnācēji, mēs savukārt domājam par mūsu Fīreru, kura mākslinieciskā daba to pavēstīja un kura izteikumi viņa varas virsotnē sniedz priekšstatu par to. Šie izteikumi atrodami viņa monologos Fīrera galvenajā mītnē, kas liecina par dziļo ilgas pēc brīvības, varenības un skaistuma vīzionāra Ādolfa Hitlera domās un izjūtās, kurš vēlējās, lai jaunā Reiha vadītāji būtu mākslinieciski cilvēki ar estētisku izjūtu, kurš vēlējās sagatavot cilvēkus, kas būtu rases un personības augstāko vērtību iemiesojums!

Un šis gribas ģēnijs, šis atjaunotās pasaules vīzionārs ar savu mūža darbu pierādīja, ka cilvēka griba var sasniegt jebko - ka sapnis par jauno laikmetu nav veltīga muļķība, bet gan ir īstenojams! Cik daudz ir paveicis šis vīzionārs un sapņotājs, kas savos agrīnajos gados tik bieži tika izsmiets?

Un nekad, pat pēdējās tumšajās stundās, viņa griba nemainījās. Pat viņa politiskajā testamentā mēs atrodam ne viņa ticību, ne viņa cerību, bet viņa pārliecību, ka no viņa upurētās nāves nāks spēks pabeigt viņa darbu! Mēs piepildīsim šo mantojumu!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHRITZ DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
Heft 1005 April 2022

Der Kampf geht weiter !

*Nothing kills such the spirit of the Wilhelmite as 8. May 1945 for the national-socialist
movement still is in force in the Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutsch-
land sondern auf globaler Ebene!*

*Abendzeit von Mauerbau, Vorkrieg, Verdrängung und Verdrängung haben nicht aus-
gereicht, um kein die gesamte Welt umgeben heißt höchsten Führer Adolf Hitler zu ent-
wickeln.*

*Alle Nationalsozialisten sind weniger
erfahrene Kämpfer und Kampfgewinn
als ein Schüler an Schüler an Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völker.*

*Die Bewegung ist zwar stärker ge-
worden, aber die Größe des biologischen
Volkes ist heute auch viel größer als in
der Vergangenheit.*

*Der vornehmste Gegner ist eben dabei,
den Volkstempel - gegen alle weissen
Völker (?) - zu tragen. Seine Mittel sind
Erwählung, Überwindung und Kam-
merentzündung.*

*Ob "legal" oder "illegal", ob in
Wahlkampf oder im Überwachungs-, ob
mit Propagandamaterial bewaffnet oder
auf einem Schiffsfeldzug an Bord. Jeder
Nationalsozialist hat seine Pflicht!*

Heil Hitler!
Gerhard Lusch

**TROTZ
VERBOT-
NICHT!
TOT!**

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapu, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atnā plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies arīkrīgti retas lietas no dažādām vietām

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Lusch

**TROTZ
VERBOT-
NICHT!
TOT!**

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Reichlich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher *Der Stürmer* Fiction Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Himmler

**Hitler
in Italy**

English / German   Russian / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!